1878. V. évfolyam. 30. szám. Debreczen, Kedd február 12.

**Előfizetési feltételek:**
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a posta-hivataloknál.

# DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

**Hirdetési díj:**
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel. — A hirdetmények a szerkesztőségben és kiadói irodában. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **piaczutcza, Szabó Lajos ház, 1712. sz. alatt** czimezendők.

## Debreczen, febr. 12.

„Senki sem lehet a maga birája", — ez oly sarkalatos elv, mely ugy a közéletben, mint a magas diplomatiában irányadónak van elismerve.

Mielőtt Oroszország a porta ellen a háborut megkezdte, a párisi szerződést kötelezőnek elismerő hatalmak sorában foglalt helyet.

A párisi szerződés keretein belül müködött a konstántinápolyi congressus is; — eredménytelensége köztudomásu dolog.

A porta ez alkalommal tanusitott merev magatartása visszatetszést szült egész Európában — és Oroszország ügyesen fölhasználva ezen, a porta ellenében átalánossá vált közhangulatot, az európai hangverseny karmestere gyanánt jelent meg az al-Dunánál és mint tudjuk — Oroszország ezen föllépése nem zavarta meg az akkori európai átalános összhangot.

Nem hihető, hogy a hármas császár szövetség, illetve a reichstadti egyezményben a konstantinápolyi congressustól eltérő megállapodásokra jutott volna.

A diplomatia tehát minden tekintetben legalisnak tartotta Oroszország actióba lépését és minden hatalom — még Angliát sem véve ki — szigoruan megőrizte a semlegességet.

Az orosz-török háboru minden népboldogitó iszonyaival együtt lefolyt és Európa méltán megvárhatta volna Oroszországtól, hogy seperatisticus követeményeiről lemondva — megmaradjon a konstantinápolyi congressus szabta határok között.

És épen ez a dolog az, melyben Európa csalatkozott.

A moskowita diadal — és wutkittas elbizakodottság az utóbbi időben, különösen a fegyverszünet és béke préliminariak megállapitása körül tanusitott eljárásával kimutatta, hogy magát minden Európa iránti kötelezettség és tekintetek alól emanczipáltnak tartja.

És ezzel beleütközött azon, az európai diplomátia által is szentesitett, az általános egyensuly követelte elvbe, — mely szerint: „senki sem lehet a maga birája!"

A mi külügyi politikánk, mely mindenesetre hivatva van a keleti kérdésben vezérszerepet játszani, még egyszer megkisérlé az északi hógörgeteget pusztitó és duló omlásában föltartóztatni, és egy uj congressus tartását hozta inditványba.

Az életrevaló inditvány minden oldalról helyesléssel fogadtatott — csak az orosz diplomatia késik ahoz beleegyezésével járulni.

És a megindult muszka lavina nem állapodott meg átkos pályafutásában, — a Balkán félszigetre még mindig özönlenek az orosz hadak, — Gorcsakoff nem veszi figyelembe az európai „vetót," és késedelmeskedik — hogy időt nyerjen.

Oroszországnak — ugy látszik, — kevés kilátásai vannak egy uj kölcsön nyeréséhez és — ha nem csalódunk a belföldi tőkéjéhez fog folyamodni.

Ennek emelésére most mindent elkövet. A többi között a Fekete-tenger kikötőinek az ostromzár alóli fölmentetését kivitte és a sarmata gabonakereskedelemnek utat — a külföldi tőkének pedig Oroszország felé mintegy csatornát nyitott.

Ez jeles combinátió, csakhogy aligha el nem késett, különben Oroszország nem Franczia-ország és azzal ne ámitsa magát, hogy belföldi tőkéje oly áldozatot hozzon az országos hitelnek, mint az annak idején Franczia-országban történt!

Oroszország ellen talán leginkább az angol közvélemény van fölindulva.

Három angol páncélos hadi hajó megjelent Konstántinápoly előtt — állitólag az angol alattvalók védelmezésére, igazabban az orosz gazdálkodás ellenőrzésére.

Anglia ezen actiójához Németország kivül, mely oraculumi magatartást tanusit, minden nagyhatalom hozzájárul; Polából is kiindult a két ausztriai-magyar hadi hajó a Bosporusba, figyelő állást foglalandó.

Az „Agence Russe" és az összes orosz sajtó ezen, szerinte európai merényletnek mondható eljárás folytán leplezetlenül és elszánt hangon kimondja, hogy immár Oroszország actióbeli szabadságát visszanyerte.

Ez a nyilt szembeszállás hangja és teljesen jellemzi az orosz czélzatokat!

Most már „nosco te mi aselle."

Lássa Oroszország az ilyen basáskodás következményeit . . . a lavinának, mely pusztit és rettenetes ugyan, utoljára is az a vége, hogy a völgybe érve — szétzuzódik, szerte málik . . .

Az orosz lavinának is végre, mint erősen hiszszük, ez lesz a sorsa Európával szemben! Es Európa gondoskodni fog arról, hogy csak maga magát zuzza össze.

— ***Rövid hirek.*** — **Simor János herczegprimást**, a pápa temetésére és a conclavera való utaztában, a pozsonyiak nagy ünnepélyességgel fogadták. — **Florenczben** a Victor Emánuelért tartott gyászistenitisztelet után, midőn a munkások hazafele mentek, valaki egy Orsini-bombát vetett a tömeg közé, mely által 5 egyén sulyosan megsebesült. — **Garibaldi** beteg; állapotáról az olasz lapok nyugtalanitó hireket közölnek. — **Gorcsakoff** hg neje Pétervárról Bécsbe utazik.

## Országgyülés.

— A képviselőház ülése február 11-én. —

A képviselőház ez ülésén a vámügyi javaslat tárgyalását megelőzőleg. Ghyczy Kálmán elnök igazolta magát azon nem roszakaratu mulasztásáért, melyet a szombati ülésen elkövetett az által, hogy Simonyi Ernőt, ki Csernátonyi interpellátiójába a parlament méltóságát sértő módon szólott közbe — nem utasitotta rendre. Ghyczy jó lélekkel állitja, hogy Simonyi közbeszólását hallotta ugyan, de a kifejezést nem értette, arról csak később értesült s ez okból nem rótta azt meg. A ház Ghyczy nyilatkozatát élénk helyesléssel vette tudomásul.

Ebner Nándor a javaslat mellett szólt. Beszédében erős birálat alá vette a Kerkápoly által mondottakat s azokat nem tartja helyesnek. Állást foglal Apponyival szemben is, és nyomós érvekkel támogatja a kormány törekvését. Utána még Trefort Ágost szólalt fel szintén a javaslat mellett; Mudrony Soma pedig ellene.

Az ülés ½ 2-kor véget ért.

## A Kisfaludy-társaság ülése.

— Február 10-én. —

A Kisfaludy-társaságnak ez ülése valóságos ünnep volt. Nemcsak azért, mert a társaság alapitója Kisfaludy Károly halálának évfordulati napján tartatott, hanem azért is, mert egy koszorus, de az ujabb időkben hallgatag költönk Arany János, ez ülésen mutata be „Tetemre hivás" czimü legujabb balladáját.

Az akademia diszterme meg is telt zsufolásig. A társaság tagjai majdnem teljes számmal voltak jelen; a karzatot diszes női közönség foglalta el. Ott voltak: Tisza Kálmánné, Csengeriné, Széll Kálmánné, Vörös Páné stb.

Az ülést Lukács Móricz elnök, tartalmas és igen szép beszéddel nyitotta meg. Utána Greguss Ágost olvasta föl titkári jelentését, melynek bevégzése után Gyulay Pál mondott emelkedett szellemü beszédet Kriza János felett. Majd Szász Károly lépett az emelvényre s felolvasta Arany balladáját, a „Tetemre hivást." A radványi erdőben Bárczi Benőt halva találták. Apja kiteritette a holttestet s oda hivta megölt fiának ellenségeit, barátait, testvéreit stb., de a gyilkost elárulo vér nem indult meg a sebből. Utoljára a szép ifju kedvese jött, s midőn ráborult a holttestre, kibugyogyant a sebből a vér. Az öreg Bárczi rárivall a leányra, hogy ő a gyilkos. Ez tagadja, csak annyit ismer be, hogy azt a tört, mely az ifju szivét keresztüljárta, ő adta neki. Kérte, hogy mondja meg, szereti-e őt igazán vagy nem, mert különben kivégezi magát. Ekkor adta át kaczéran azt a tört, melyet most kikap a sebből s örülten, jajgatva rohan el vele s tébolyodottan ezt dudolja: „Volt egyszer egy szegény leány, a ki játszott a legénynyel, mint a macska az egérrel . . ." Ez a költemény tartalma, melynek elmondása után lelkesült éljenzés s szünni nem akaró tapsvihar zugott föl a teremben. Ekkor az egyetemi olvasókör küldöttsége lépett elő s az ifjuság nevében egy ezüst babérkoszorut hozott a költőnek, kérvén az elnököt, hogy azt a távollevő nagy költő kezeibe juttassa.

Széchen Antal Danteról olvasott fel egy tanulmányt, Beöthy Zsolt pedig a kitüzött pályakérdések eredményéről tett jelentést s azzal az ülés véget ért.

## Rómából.

— A pápa holttestét e hó 10-kén reggel tették ki közszemlére; a látogatók száma igen nagy; a szolgálatot a nemes testőrség végzi. A halott feje igen szép, arcza nem nagyon sáppadt, olyan, mint a csendesen szunnyadóé. Tegnapelőtt a holt test feloszlásnak indult s azonnal strychnint alkalmaztak.

A conclave megtartásának kérdése felől még mindig különféle hirek érkeznek; a „Populo Romano" szerint azonban e hó 10-kén már elhatározták, hogy a conclave Rómában tartassék, — ellene csak tizenegyen szavaztak. A bibornokok folytonosan mozgalmas üléseket tartanak; többen a mellett kardoskodnak, hogy a pápák székhelyét Maltába tegyék át, hogy az uj pápa onnan diadalmasan bevonulhasson Romába. Csaknem bizonyosnak tekinthető, hogy a conclave 17-én megnyittatik, és pedig Rómában.

## Erdészeti érdekekben.

Az 1868. évben Debreczen városa, mint tekintélyes erdőbirtokos az „Országos erdészeti-egyesület" alapitó tagja lőn, s ez által a midőn az egyesület hasznos müködésének egyik talpkövét lefekteté, s azt szellemileg s anyagilag is támogatni igérkezett. — Az érdekeltség az erdészeti szak-, s az erdők intensivebb kihasználása czéljának kivitele körül az előljáróság hasznosan intéző mozgalmak támadtak.

Az 1868-ik évben az országos erdészeti közgyülés helyben megtartatván, a kölcsönös felvilágositás s eszmecsere, majd az évkönyv jegyzőkönyvében lefektetett nézetek, — erdőügyünk jövőjére nézve hasznos elvi meggyőződéseket hagytak hátra. Az ezt követő nehány évben a város a rendes évi erdészeti közgyülésen erdötisztjei közzül magát képviseltetvén, amennyiben az illető erdőtiszt ez évi közgyüléseken ösmerete körét bővité, másfelől a tárgyalások meneteléről, az egyesület tagjai által országosan kiható szakbeli mozgalmakról s intézkedései felől terjedelmes jelentéssel számolt be; továbbá az „erdészeti lapok" utján szakbeli közlekedések történtek. Azonban egy idő óta s nagy ideje, hogy nem látszunk érdeklődni az egyesület kebelében történt s történendő hazai nagy horderejü események iránt, mint viszont az egyesület is feledni látszik bennünket! — Nem feltételezzük ezen körülményt egyik oldalról sem, bár ha tünnek fel jelenségek, a melyek felszólamlást kivánnak, kivánják egyidejüleg, hogy városunk igényei erdőgazdasági tekintetben is figyelembe vétessenek, más oldalról kell hogy városunk az országos erdészeti egyesületet, ezzel szorosabb viszonyt füzve, szellemi s anyagi tekintetben is istápolja.

Bátorit e felszólamlásra közelebb azon körülmény, mely szerint az erdő törvényjavaslatnak törvénynyé alkotása közelebbről élerbe léptetendő lévén, — kivántatik, hogy az erdővédelmi szolgálatban az eddigieknél képzettebb erdőőrök lennének alkalmazandók. — Részletesen kifejti az egyesület igazgató választmánya a kiképzés módozatait, s eszközlését, továbbá mikép szerzendő meggyőződés az illetők képessége felől, hol lennének megtartandók az erdőőri szakvizsgák! stb; — s a midőn olvasók, hogy az alvidéki városokban, Nagy-Károly s Nagyváradon lennének a vizsgák színhelyei, miért nem Debreczenben, vagy miért nem itt is?! — és miért nem itt is képzése az alsóbb rendü erdőőri közegeknek, a hol gazdasági tanintézet székel, a hol az erdészet alapelvi ösmertetésére segéd tanszék létezik?! — Itt, a hol a terjedelmes erdők kezelésével megbizott, rendszeresitett tisztikar kormányoz?!

Bizonyára, ha Debreczen városunk erdőgazdászata a helyi viszonyok következtében még eddig a közigényelte gazdasági rendszeresitését életbe nem léptetheté, mindazonáltal lépésről lépésre a szakkövetelményeknek megfelelni igyekezvén, elvileg szakképes egyének szolgálati szükségességét beösmerte, s erdőháztartásában előnyöket ilyeneknek ád.

Óhajtjuk tehát, mikép az erdészeti egyesület igazgató választmányának 1877-dik évi decz. 15-ki határozati javaslata módosittassék a szerint, hogy az erdőőrök kiképzése, s vizsga tételei színhelyévé hazai, közelebb városunk érdekében a megjelölt helyeken kivül Debreczen is jelöltessék ki.

Felvett sorainkban érintettük, hogy az erdészeti szak s irodalma iránt nem érdeklődünk! — téves e nézet. — Megkell ösmertetnünk, és pedig tüzetesen, minél tágasabb körben, hazai, szellemi s anyagi érdekeink felvirágoztatását czélzó intézményeket, s megösmervén azokat a nemzet jobblétének s szellemi haladásának oltárára, — az áldozat hozás nem késend!

A hazai erdészeti egyesület kebelbeli intézőinek erdészeti irodalmunk történetében egyik maradandó s örök becsü intézménye nagy hazánkba „Deák Ferenczről" elnevezett „erdészeti alapitvány." — Czélja az, hogy az egyesület szellemi müködése, és illetőleg a magyar erdészeti irodalom fejlesztésére szükséges alaptőke e czélra folytonosan rendelkezésére és évenkénti jövedelmet szolgáltató kamatot hozzon.

Ezen alapitvány 10,000 frtban lett megállapitva; melynek évenkénti kamata 550 frt., mely körülbelől 100 darab aranynak felel meg. Ezen alapitvány létezése által 100 drb. arany pályadij lesz évenként kitüzhető, a mi lényeges befolyást fog az erdészeti irodalom további fejlesztésére gyakorolni. Jelenleg az alapitvány tőkéje az egyesület által külön e czélra tőkésitett összegből s egyes buzgó tagtársak és testületek adományaiból bekerült összeg következőleg áll: az egyesület által már tőkésitett földhitel intézeti zálog levélben 6300 ft, önkénytes adományokból 1500 frt, összesen 7800 forint.

Tekintélyes a szám, melylyel az egyesület, és az egyesek eddigelé erdészeti magyar irodalmunk fejlesztésére áldoztak.

Mi kik az erdészeti szak ügyei iránt mint erdő birtokos és mint hazafiak is meleg érdeklődéssel tartozunk, kétszeres kötelességünk a „Deák Ferencz" szakirodalmi alapitvány tőkéje növelésére némi összeggel járulni s óhajtani hogy az alapitványi tőke mihamarébb kikerekitettvén, évi 100 drb. arany kamatja rendelkezésére felhasználtathassék.*)

Melegen ohajtjuk, hogy a nemes város, mind a közbirtokos polgárság adakozásuk befolyó összegeivel magyar erdészetünk élet üde fáját ápolják, hogy megerősödvén a fa az ország életerős talajában daczolhasson a tudatlanság elemeivel, s erdőgazdászatunk a mivelt nemzetek hason gazdászati jelenének mielőbb szinvonalára emelkedhessék.

**Zivuska József,**
okl. erdész.
erd. egyslt. r. t.

## Csepel sziget.

(Folyt. és vége.)

Már többször gondolkodtam tünödtem hánytam vetettem magamban, ha megtudnám lelni az okát, hogy tulajdonképen mi czélja van annak, hogy azt a szerencsétlen soroksári kis dunát elzárták? de gyenge tehetségem felfogni nem képes.

A főváros szépitése czéljából nem záratott el, mert kivül esik azon körből, hogy az a főváros emelésére befolyással lenne, nemzet gazdászati szempontból sem, mert területet vagy ármentesitett termőföldet nem nyert általa senki, a s mértföldre nyuló viz megáradt avval a különbséggel, hogy nyáron midőn a viz csekély, megbüzösödik egészségtelen rosz levegőt áraszt el, a mi bizonyosan kárára szolgál nem csak a vidéknek, hanem a közelfekvő fővárosnak is, és csupán a tenyésztő halaknak vizi madaraknak, s békáknak szolgál kitünő tanyául.

Vagy talán a fővárosnak árviz elleni biztositása czéljából történt? e tekintetben éppen az ellenkezőt látom bebizonyitva, mert azolta hallatlan árvizek vannak, és ki tudná azt megmondani, nem éppen ennek tulajdonitható-é? ezen ismétlődő rettenetes állapot?

Ha számitásba vesszük azt, hogy a fővárosban a Duna szabályoztatott és ezáltal medrében kissé megszoritttatott tekintettel arra is, hogy a fővárost három erős hid kapcsolja össze, melynek szilárd kő oszlopai mindannyian gátul szolgálnak a viz gyors lefolyásának, akkor gondoskodni kell arról, hogy a viz szabad folyást nyerjen ott a hol utjában nem áll semmi. Az én csekély felfogásom szerint gyorsabban és szabadabban folyhat a viz két mederben mint egyben, különösen akkor, ha a viz tömörül és igyekszik az ő rendeltetése helyére a tengerbe.

A soroksári Dunaágot nem elzárni, hanem a viz gyors lefolyására szabályozni kell. Mióta a soroksári Dunaág elzáratott a Szentgellért hegynek is fő szerepe jutott a viz kalamitására. Ez egy fő faktor s hatalmas bástyája a Duna jobb partjának, hiába mossa a viz, öt nem mossa el soha; vizet nem tür, sőt ellenkezőleg, szikla természeténél fogva zsibbasztólag hat s bizonyos mértékben nyomást

*)Az adakozási összegek vagy az „Erdészeti lapok szerkesztőségéhez Budapest, Lipótváros, Hold utcza, 9 sz. II. emelet", — vagy a „Debreczeni Ellenőr" szerkesztőségéhez lennének be nyujtandók az illető szerkesztőségek által nyilvánosan nyugtáztatván.

---

A „Debreczeni Ellenőr" tárczája.

## A szerencse pillanata.

Irta: ***Hackländer F. W.***

ELSŐ KÖTET.

### I-ső fejezet,

**mely unalmasan kezdődik.**

Hát van ennél a vasárnap délutánnál valami unalmasabb a világon? Nem olyan-e ez a palota, mint egy kihalt zárda? Ott amaz átkozott udvarban egyetlen lélek sem mutatkozik; biztositalak, még a macskák is attól félnek, hogy az unalom megöli őket, azért nem mernek leszállani tetőikről. — Mondsza csak, mivel üzöd el unalmadat?"

„Erről is, arról is gondolkozom," viszonzá a kamarás; „és ilyeténképen belemerülök emlékeimbe és az okoskodásba, igy időm türhetően mulik."

A szárnysegéd megszünt sétálni és a türelmetlenség minden képzelhető jeleivel egy karszékbe veté magát és elkezdett ujjaival az előtte fekvő papirokon dobolni.

„Az isten szerelmére, közöld tehát velem gondolataidat," kiálta rövid szünet mulva; „ha t. i. általam élvezhetők. — Valóban irigyellek azon képességedért, hogy igy magadban is el tudsz mulatni."

„És ezzel még nyerek is; az ilyen órákban érlelődnek meg elhatározásaim és ha épen nincs mit tervelgetnem, képzeleteimmel mulatom magamat, épitek légvárakat és tanácsot adok magamnak; — megállapitom, hogy ilyen, vagy amolyan esetben, mi volna a leghelyesebb teendő."

„Igen, a mint mondád, ugy kell lennie," felelé amaz mély sohajjal. „Te körültekintő ember vagy, még sokra viheted." Azt azonban meg kell igérned, hogy ha az uralkodó ház miniszterévé leszesz, valami himpellér érdemrendet juttatsz számomra is; mert ha nem lesz barátom, ki különösen pártomat fogja, nem jutok kitüntetéshez, mert nekem legkisebb szerencsém sincsen.

A kamarás csendesen mosolygott magában, gyöngéden megsimogatá orrát, lefujt egy porszemet, mely aranyhimzett ujjhajtókájára ülepedék és igy szólt:

„Nincs szerencsém, ez csak azon szólásmódok egyike, melyeket ezer alkalommal és pedig a legnagyobb jogtalansággal szoktak kijelenteni."

„Ugyan, csak nem mondhatod, hogy engem a szerencse dédelget, engem, azt a Ternowot, kinek atyja csak pár évvel előbb ez udvarnál mindenható miniszter vala?"

„Igen Ternow," kezdé fejbólintgatva a kamarás, „Ternow az valódi lovag a szó legszebb értelmében; ifju, szeretetre méltó, de ne hidd, hogy bókolok, mert tudsz ám te — veté utána sanditással — igazán kiállhatatlan is lenni. Azonfölül derék tiszt is. — —"

„Legyen mindez, megengedem!" kiálta amaz türelmét vesztve — de egyszersmind olyan is, ki már egy örökkévalóságon át szolgál és nehezen vihette még a szolgálatot tevő udvari tiszt rangjáig is, mig ifjabb társai már rég valóságos szárnysegédségig emelkedtek. Ördög vigye az e fajta szerencsét!"

„Ha mindjárt nem volnál annyira fölforrtyanó," viszonzá Wenden ur nagy nyugodtan „ugy igen örömest közleném veled a szerencse alakulatai felől táplált elméleteimet, de attól tartok, hogy ez untatni fogna."

„Azon esetben" — mondá Ternow ur, „talán hasonszenvi hatása leend, elüzzük az unalmat unalommal."

„Köszönet e kegyes megjegyzésért."

„De igen kérlek, minden neheztelést mellőzve, hadd halljam nézeteidet."

A kamarás e közben a kandalló közelében megállapodék, kalapját annak párkányára tevé és háttal megtámaszkodott.

„Az imént azt mondád," kezdé: „„Nincs elég szerencsém"" „ez mint már emlitém, olyan kifejezés, melyet az ember ezerszer hallhat, a mi azonban teljesen helytelen állitás. Mert bár igaz, hogy vannak kegyelt emberek, a kiket álmukban is üldöz a szerencse . . ."

„És kiknek a sült galambok szájukba röpülnek."

„Ugy van, és kik még buktokban is macskamódra talpukra esnek, sőt elcsuszva, a lépcső fokokon nem le, hanem fölfelé gördülnek; azonban épen ugy léteznek olyanok is, kiket a sors rutul visszásan megfésülget, kiknek mindenért fáradva kell küzdeniök, kiknek misem sikerül nagy fáradság és munka nélkül, vagyis röviden — mint neked tetszik mondani, kiknek nincs szerencséjök."

„Én részemről ismerek egy ilyet" ugymond Ternow komoran, „és e részben meg fogsz engedni. Ha valamikor akad alkalom, midőn kitüntethetném magamat, akadályozva vagyok az ottlételben. Ha valamely ezredben előléptetésre kerül a sor, egy ellenében százat tehetsz, hogy az nem az enyém. Ha esetleg fejedelmi vendégeink vannak, nem rendeltethetem ki mellékök, mert épen a regensnél vagyok kénytelen szolgálatot tenni. Szintugy van a dolog az idegen udvarokhoz való utazásokkor; tudom, hogy nem forral ellenem senki semmit, de a sors ugy akarja, hogy mellőztessem. Mások érdemjelekhez jutnak és világot láthatnak, nekem a helyett még van engedve, az istálló udvar falaiban gyönyörködnöm és legtöbbször olyankor, midőn künn valami kellemes dolog van történőfélben. Ma például az udvar Eschenburgba rándult, ugy örvendtem már ennek az alkalomnak, hidd el, nem vettem volna ki magam roszul pejparipámon — és ah! épen most különösen boldogitott volna, ha jól nézek ki!" folytatá nagyot sohajtva.

„És mi történik? Ő kegyelmessége, a regens jónak találta, hogy régi sebe ismét kiujuljon . . . és nekem, az ördög pusztitson el — honn kellett maradnom!

„Hát nekem?" kérdé mosolyogva a kamarás.

„Igaz bizony, neked is. Azonban neked ugy sem okozott volna gyönyört valamelyik vén udvarhölgygyel egy kocsiban ülni. Mondom neked" füzé tovább haraggal, „ha arra gondolok, hogy most a viruló szabadban, talán az ő oldalán, mert ám a herczegnő és hölgyei számára is rendelettek ki paripák, nyargalhattam volna, majd megpukkadok!"

Ezeket mondva, felszökött ülőhelyéről és nagy sarkantyupengés és kardcsörgetés között hevesen fel alá szaladgált a teremben, hogy az csak ugy visszhangzott belé.

(Folyt. köv.)

gyakorol a viz folyására; ezt igazolja azon körülmény is — a mit szabad szemmel meglátni bajos dolog, de ha constatálni akarnók, bizonyosan azon meggyőződésre vezetne, — hogy a Szentgellért hegynek alsó részén, hol az összekötő vasuti hid épület a viznek lasubb fefolyásának kell lennie, mint a tulsó oldalon, mivel az iszap és homok lerakodása következtében a budai részen zátony képződött, illetőleg a viz már oly csekély lett, hogy kisebb vizállás alkalmával a Dunának $^1/_3$ részét lábbal meg lehet járni, s jelenleg annak végleges beöntésével foglalkoznak is.

Ezen körülmény is arra mutat, hogy a soroksári duna ágra elkerülhetlen szükség van, a mennyiben a Szentgellért hegy által gyakorolt nyomás a kis dunának irányul, ennélfogva tanácsos lenne későbbi veszélyek elháritása végett a soroksári dunaágat áldozatok árán is a Csepel sziget lakosai nagy örömére — véglegesen megnyitni, és a gáthoz alkalmazott kő anyagból a szigetségnek egy állandó hidat épiteni; hogy télen nyáron becsületesen hozzáférni lehessen.

Ez pedig habár közvetlenül a Csepel szigetnek, de közvetve a fővárosnak, s az egész hazának is érdeke!

Debreczen 1878 Február 10-én

**Hamar Károly.**

## Fővárosi hirek.

— **A Széchényi-lakoma** tegnapelőtt délután tartatott meg a nemzeti Casinóban. A Széchényi serleg ezuttal Apponyi A. gr. előtt állt, ki az emlékbeszéd tartására kéretett föl. — **A Kisfaludy-társaság** lakomája is e napon tartatott meg a „Hungáriában" — az asztal körül mintegy 70-en ültek. — **A gazdasszony-egylet** bálja szombaton tartatott meg az „Európában." A háziasszony tisztét Kármán Lajosné viselte. — **Virághalmi Juliánna** nevü 22 éves leány tegnapelőtt este a Dunába ugrott. Mint hátrahagyott leveléből kitünik, Lajoskája hütelen lett hozzá s e miatti bánatában követte el az öngyilkosságot. — **Zubovics Fedor** a hires lovas, tervet nyujtott be a minisztériumhoz, mely szerint ő vállalkozik az Ercsi és Paks között erősen álló jég, angol mód szerint való szétrobantására. A terv elfogadtatott s Zubovics már le is utazott Paksra.

## Ipar-ügy.

A városunkban némely lelkes ügybarátok által tervbe vett „Általános iparegyesület" alapszabályainak tervezetét, jónak látjuk a nagy közönséggel lapunk utján is megismertetni, hogy minél többen megismerhessék a nemes czélokat, melyeknek megvalósitásával, ez egyesület az iparosok ügyét előmozditani törekszik.

### A debreczeni általános Iparegyesület alapszabályai tervezete.

2 §.

A debreczeni iparosok tekintet nélkül az ipar ág gyakorlatára „Általános Ipar egyesületet" alkotnak.

Az egylet czime „Debreczeni Általános Iparegyesület" s az egylet ugyan ily köriratu és Debreczen város czimerét magában foglaló pecsétet használ.

Az egylet székhelye: Debreczen.

2. §.

Az egyesület bizonytalan időre alakul s annak netaláni feloszlása felől a 18 ik §. intézkedik.

3. §.

Az egyesületnek czélja az általános ipar érkekeknek, valamint az egyleti tagok közös ipar érdekeinek előmozditása, megjegyeztetvén, hogy ezen egyesület müködése érintetlenül hagyván ugy erkölcsi mint mint pénzügyi tekintetben a Debreczenben már létező ipartársulatoknak belügyeit, kiválóan csak is a minden iparost közösen érdeklő ügyeket vonja be müködése körébe.

4. §.

A debreczeni Általános Iparegyesület tagja lehet minden Debreczenben lakó fedhetetlen jellemü, önálló iparos, tekintet nélkül arra, hogy az illető tagja-é valamely rendezett ipartársulatnak.

A belépés minden egyestagot valamint a testületileg belépett ipartársulatokat három évre kötelez.

A tagság megszünik elköltözés, haláleset vagy kizárás által. Az elköltözöttek azonban kötelesek a folyó évidijnak befizetésére.

A kizárás felett az egyesület választmánya szavazat többséggel határoz, mely határozat ellen jogában van a kizárt tagnak a közgyüléshez felebbezni.

5. §.

Az ipartörvény alapján iparos társulatokká alakult testületek összes tagjaikkal az egyesületbe léphetnek s az ily társulatok magukat az egyesület választmányában tagjaik szám arányában saját társulatokból választott küldöttek által képviseltetik; és pedig

ugy, a debreczeni általános iparegyesületbe lépő egyes ipartársulatoknak, valamint nem testületileg belépett és a társulaton kivüli egyes iparosoknak minden 25. tagja után küldendő, illetőleg választandó egy tag az — egyesület választmányába. —

6. §.

Az egyesület minden tagja választó és választható s a közgyüléseken tanácskozási és szavazati joggal bir.

7. §.

Az egyesület kiadásai fedezése czéljából minden tag köteles az egyesület pénztárába és pedig az év I-ső negyedében 25 kr évi tagsági dijat a pénztárnok által kiállitott nyugtára befizetni.

8. §.

Az egyesület ügyeit vezetik és igazgatják:
I. A közgyülés,
II. a választmány
III. az elnökség.

9. §.

Rendes évi közgyülés minden év 1-ső negyedében tartandó, ennek tárgyai a megelőzött év folyamában felmerült és elintézett ügyekről s általában az egyesület müködéséről szóló elnöki jelentés tárgyalása; az évi számadást felül vizsgált bizottmány jelentése folytán, a felmentvény megadás; költség előirányzat helyben hagyása; alapszabály szerüleg benyujtott inditványok feletti határozás s minden három évben tisztujitás s végül az alapszabályok módositása.

10. §.

A 9. §. értelmében a rendes évi közgyülés választja az egyesület tisztviselőit és pedig egy elnököt, alelnököt, egy titkárt és egy pénztárnokot általános szavazat többséggel.

Ugyan csak a közgyülésen történik meg a szervezett ipar társulatokba a nem tartozó egyesületi tagok, számaránya után esedékes választmányi tagoknak megválasztása; valamint a rendes közgyülésekhez terjesztendők be a testületileg belépett egyes iparos társulatok által előzetesen meg ejtett választások eredménye (l. 5. §) a választmány illető tagjaira nézve.

11. §.

Rendkivüli közgyülésre az elnök az egyesületet bármikor össze hivhatja; de köteles össze hivni akkor is, ha azt 20 választmányi tag, vagy 50 rendes egyesületi tag irásbeli elő terjesztésben kivánja.

12. §.

A közgyülésen önálló inditványok csak azon esetben tárgyaltathatnak, ha azok az elnökséghez a közgyülés napja előtt legalább 8 nappal irásban benyujtattak.

(Vége köv.)

## Napi hirek.

— **Figyelmeztetés.** Tiszteletteljesen figyelmeztetem az érdekelteket, mikép Péterfiautcza elején a dr. Margitay féle emeletes ház folyó hó 14-kén, az az most csütörtökön d. u. 3 órakor a telekkönyvi árverési helyiségben már harmadik izben árvereltetik és a legtöbbet igérőnek oda fog adatni. — Debreczen, febr. 11. 1878. Tóth Antal, hagyatéki gondnok.

— **A mult hó 25-én** megejtett városi bizottsági tagok pótválasztása tárgyában, az igazoló választmány f. hó 14-én csütörtökön délután 3 órakor, a városház tanácsnoki szobájában ülést tart, melynek tárgya a megválasztott bizottsági tagok igazolása leend.

— **„Pelbárt Julcsa"** czimü népszinmü kerül a jövő hét folyamán szinpadunkra, mely mint halljuk, helybeli termék. Majd meglátjuk milyen lesz! . . .

— **A vadászati** törvény értelmében, bár a vadászat február 1-én megszünik, a vadak elárusitása még 8 napig és igy február 9-kéig megengedtetik. Ma azonban már február 12-ike van s mégis láttunk nyulat nyilvánosan árulni, nem késünk azért ezen a vadászati törvénnyel ellenkező körülményre felhivni a rendőrség figyelmét; valamint jónak látjuk figyelmeztetni a vendéglősöket is, hogy a jelen időszakban a vadpecsenyéknek csupán csak az étlapra való följegyzése is büntetést vonhat maga után. Jó lesz tehát a törvény rendeleteihez alkalmazkodni.

— **Városunkban** a közelebbi időkben pusztitó roncsoló toroklob és egyéb járványos betegségek megfigyelése s azok meggátlására szolgáló óvintézkedések megtétele végett egy járványbizottság alakult, mely minden hétfőn ülésezik s a közegészségügyi állapot tárgyában részletes jelentéseket tesz.

— **Szabó Bandi** szintársulatunk kedvelt népszinmüénekese, mint egy helybeli lap a „Nagyvárad" után irja — Vidor Pál helyébe a kolozsvári nemzeti szinházhoz fog szerződtetni. Nem tudjuk, mi igaz e dologban, s mi nem, de ha csakugyan szerződtetni fog Kolozsvárra, akkor a midőn egyfelől sajnálatunkat fejezzük ki elvesztése felett, mástelől gratulálunk a kolozsváriaknak, kik Szabó Bandiban egy igazán kitünő erőt, egy valóban routinirt népszinmüénekest nyerendnek.

— **A magyar** királyi gazdasági miniszteriumnak 147/878. számu megbizása folytán van szerencsém közhirré tenni azt, hogy a debr. m. k. méntelep területére engedélyezett állami méneknek, az egyes fedeztetési állomásokra való ünnepélyes szétosztása, K o z m a F e r e n c z miniszteri tanácsos és S z a l a b é r i H o r v á t h J á n o s közös hadseregbeli tábornok, ő felsége a királynak kamarása vezetése alatt, a debreczeni méntelep udvarán, a folyó évi február 17-dik napján — vasárnap reggeli 8 órakor veendi kezdetét. — Miről a lótenyész bizottmány és a gazdasági egyesület tisztelt tagjait azon tiszteletteljes kéréssel van szerencsém értesiteni, hogy a szétosztásnál, az ünnepélyen részvétel végett, minél többen megjelenni sziveskedjenek. Kelt Debreczenben, 1878. február 11-én. Koszorus Lajos.

— **A debreczeni** ügyvédi kamara területén lakó ügyvédek jegyzékébe Juhász Lajos dévaványai, Nagy Sándor debreczeni és Lévay Sándor nyiregyházai ügyvédek felvétettek — Kelt Debreczenben, az ügyvédi kamara választmányának 1878 február 3-án tartott üléséből. Az elnökség.

— **Az amerikai** párbajról egy kis füzetke jelent meg városunkban Csáthy Károly gazdasági s akademiai könyvkereskedő bizományában. A müvet Kőrösi Sándor főiskolánk derék jogtanára irta, véleményül a magyar jogászgyülés állandó bizottsága felhivása folytán, s igy csupán a szerző neve is elég ajánló lenne e müvecskéhez, mi azonban kik a kitünő szakértelemmel irott munkát átolvastuk, a legmelegebben ajánljuk a közönség figyelmébe. Ára 30 kr.

— **A piacz kellő közepén ma délelőtt** egy fával megrakott szekérnek a tengelye eltört s a fát róla le kelletvén szedni, — az ott közlekedők nem csekély megbotránkozására a fát a kövezetre hányták, mely nagy mennyiségben halmozódván fel, a közlekedést egyidőre megakasztotta. A mint láttuk, egy rendőr ott nézte e müveletet, de csak nézte s meg egyátalában nem akadályozta.

— **Szinházi szemle.** Tegnap ismét Souppé pajzán muzsája enyelgett szinpadunkon. — „Fatinitzát" adták csekély számu közönség előtt, csak a karzat volt népes. Egyik-másik alakitáson bizonyos kedvetlen bágyadtság volt észlelhető. A karok sem müködtek teljes erőerővel; a zenekar hiányait már meg is untuk emlegetni. E hiányokat csakis Nyilvai Irma csattogány éneke és remek játéka, valamint ugyancsak Nyilvai és Alszegi duettei feledtették a közönséggel. Alszegi Ilona magándala a rövid találkozás alkalmával igen gyönyörüen volt előadva. Az operette meglehetősen megkurtittatott.

— **Nem igen örült** a viszontlátásnak azon cselédféle leány, ki ma délután a piaczutczán gyors iramodással futott egy idősb asszony előtt, ki alig lihegve kiabálta a leány után, hogy „megállj, megállj! már nem birok tovább szaladni!" A leány azonban nem állott meg, hanem bekanyarodott a kádasutczába s ott anyja nagy rémületére eltünt. mert — mint mondják, az idős asszony a leánynak anyja volt, kitől ezelőtt mintegy két esztendővel megszökött s azóta semmi hirt nem hallott felőle, mig ma a véletlen a piaczon összehozta őket, de a mint látszik, a leány nem nagyon örült a viszontlátásnak.

— **Talált ékszer.** Az utczán egy aranykövekkel ékitett brosch és arany nyakláncz találtatván; tulajdonosa Jeney István alkapitánynál átveheti.

— **Ismét bál!** Mint egy hozzánk beküldött meghivóból értesülünk, a Tornay-féle vendéglő bérlője e hó 13-án Oláh Józsi zenekara közremüködése mellett, zártkörü tánczvigalmat rendez. Belépti-dij nem lesz, hanem a belépés csak a meghivó előmutatása mellett engedtetik meg.

— **Tisztelgés Arany Jánosnál.** A „Kisfaludy-társaság" tegnapelőtti közülésének folyama alatt, a „Tetemre hivás" felolvasása után, a „Petőfi-társaság" három tagja: Várady Antal, Ábrányi Emil és Neugebauer László tisztelegtek a kitünő költőnél, hogy átnyujtsák neki a társaság disztagságáról szóló oklevelet. — Szász Károly mutatta be Aranynak a küldöttséget. A szóló Váradi Antal volt, ki „Toldi" irójához azzal a kérelemmel járult, hogy az oklevelet oly jó szivvel fogadja, amily örömmel fogja a koszorus költőt a „Petőfi-társaság" tiszteleti tagjának nevezni Arany ez alkalommal a „Szigligeti-album" számára átadta a „Tengeri hántás" czimü költeményét, melyről azt mondják hogy a „Családi körnek" méltó párja e genreban.

— **Kinevezés.** Mint a hivatalos lap mai számából olvassuk, Beöthy Gábor debreczeni kir. joggyakornokot, az igazságügyminiszter, a tenkei kir. járásbirósághoz aljegyzővé nevezte ki.

— **A „Délibáb"** közelebbi száma következő érdekes tartalommal jelent meg: 1. Egy levélre (költ.) Reviczky Gyula. 2. A lapuváriak (beszély.) Csengey Gusztáv. 3. Mysterium és moralitás. Bayer Ferencz. 4. Az első patiens (rajz) Földváry István. 5. A török költemény. Krecsmárik János. 6. A végzetes találkozás. Jókai Mór. 7. Giardinetto B. A. 8. A „Délibáb" pályázatának eredménye. 9. Pályázati hirdetés. 10. Kérelem. 11. Gyöngyszemek. A szerkesztő jegyzeteiből. 12. Szin az. (K.) 13. Irodalmi és müvészeti hirek. 14. Onnan, hol a czitromfa virágzik (W. G.) 15. Angol izlés a politikában és szinpadon. W. G. 16. Külföld. 17. Fővárosi hirek. 18. Vidéki hirek. 19. Helyi tárogató.

— **A „Vasárnapi Ujság"** február 10-ki száma a következő tartalommal jelent meg: „A spanyol királyi pár" (XII Alfonz király és Mercedes királyné arczképével. — „Régi nóta" költemény Tamástól. — „Pusztai találkozás" elbeszélés Baksay Sándortól. — „Két török államférfi" (Ahmed Vefik az uj miniszterelnök és Münif effendi kereskedelmi miniszter arczképével) Dr. Erődy Bélától. A menekültek Konstantinápolyban" (képpel). — „Az utolsó kitörés Plevnából" (képpel). — „Az Aja Sophia Konstantinápolyban." — „Viktor Emánuel sirja a Pantheonban" (képpel.) — „Nagy események ideje." Irodalom és müvészet, stb. rendes hetirovatok.

## Közgazdaság.

### Nyulak ellen hogy védjük a fákat?

Több polgártársunktól hallottuk a panaszt, hogy különösen a tanyai gyümölcsösökben, a nyul teljesen tönkretette a fiatalabb fákat s igy nem tartjuk érdektelennek mi is röviden megemliteni azon tudnivalókat, melyeket e tárgyban Gobóczy Károly a biharmegyei gazdasági egyesület titkára a „Földmivelési Érdekeink" egyik számában elmond.

A nyul mig jobb eledelt talál nem bántja a fákat, midőn azonban a földet vastag hóréteg boritja, más ennivaló hiányában, ráfanyalodik a fiatalfák kérgeire is s azokat elpusztitva többé-kevésbbé megsemmisiti a kertészkedő gazda fáradságának eredményét. Hogy e kártól megszabaduljunk, a fákat ősszel náddal, zsuppal vagy kóróval vesszük körül, vagy a gyümölcsöst jó keritéssel látjuk el, s ezáltal czélt is érhetünk. Igen, de hol ezerekre megy a gyümölcsfák száma, hol a gyümölcsösök töb hold kiterjedéssel birnak, ott ezen óvszereket nehezen alkalmazhatjuk. Ilyen gyümölcsösöknél, valamint a kisebbeknél is legczélszerübb, a nyulak élelmezéséről akként gondoskodni, hogy a faültetvényes táblák szélein, annak idején káposztanemü zöldséget tenyésztve, anak legalább torzsáját a földben hagyjuk s gondoskodunk róla hogy a hó ne borithassa be annyira hogy a nyulak hozzá ne férjenek. Ha azonban az ember ily ellátásról előre gondoskodni elmulasztotta, azon esetben szénamurva s egyéb zöldségnek a gyümölcsfák körüli elhintésével segithetünk a bajon.

Az előbbi módon a biharmegyei gazd. egyesület nyilt helyen levő faiskolájában próbát tett a nyulak pusztitásai ellen s bár a nyuljárás igen nagymérvü volt, a fákban teljességgel semmi kár nem történt.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

## Nyilttér.


A hatóságilag engedélyezett s a legtisztábban kezelt B á r v á r t K á r o l y-féle

**SÓS BORSZESZ**

főraktára Debreczenben **Csanak József** kereskedésében van.

E sósborszesz a szegedi országos kiállitásnál jeles versenyképességért érdeméremmel lett kitüntetve, — különben kitünő gyógyhatása r h e u m a, c s ú z, s z a g g a t á s, f a g y á s, f o g-, f e j- és f ü l f á j d a l m a k, s z e m g y u l a d á s s más számtalan betegségben sok ezer szenvedő által országosan elismertetett, sőt fogtisztitó szerül is igen ajánlható, a mennyiben a f o g a k n a k f é n y t k ö l c s ö n ö z, a f o g h u s t e r ő s b i t i s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolit.

Ára 1 nagy üvegnek 80 kr.
1 kis üvegnek 40 kr.

Nagyobb megrendelésnél jelentékeny árleengedés történik.

Ó v á s. Utánzások ellen az üvegek czimlapja a budapesti keresk. kamaránál $^{100}/_{1875}$ sz. a mint „védjegy" bekebeleztetett.

**Bárvárt Károly**
Budapesten,
Nagymezőutcza 48. sz.


# HIRDETESEK.


Fiókűzlet Debreczen.

**KUNZ JÓZSEF és TÁRSA**
m. k. sz. nagykereskedők
**Budapest**
Deák és Erzsébettér szögl.

DEBRECZEN. Bazár és Széchenyi-utcza szögletén.

NAGY-VÁRAD Sz. Lászlótér és zöldfa-ut. szögletén.

Ajánlják gazdagon ellátott

**vaszon-, pamut-, fehérnemü és divatáru raktárukat**

*legjutányosabb, határozott árak mellett.*

**Vászon czikkek:**
Valódi **rumburgi, kreász, irlandi, hollandi, sziléziai** és **160—170** cm. lepedő vásznakat, ugyszinte fehér és szines **csinvatot, kanavászt,** továbbá sávolyozott és kamuka **asztalteritékeket, káves-abrosz** és **csemegekendők, törülközők** és **zsebkendőket.**

**Pamut-áru czikkek:**
fehér **chiffon, percail, batist-clair, moll, linon, crepe-lisse, bélés-mouszelin, virágos mouszelin** és **csipke-függönyök** és **függöny-szöveteket,** szines ingruha és butor **percalokat,** továbbá **zsinór** és **pique-velez** szöveteket, **bélés-sirtinget** és **kroiszet.**

**Kész fehérnemü czikkek:**
**Férfiingek,** vászon, chiffon, vagy szines percailból, **lábravalók, kézelők, gallérok, női ingek,** percail és velez **corsettek, szoknyák, kötők, fejkötők** és **harisnyákat,** ugyszinte mindennemü **gyermek fehérnemüket,** kész **ágyneműket** (3 párna, 1 paplanlepedő). Egész **kiházasitások** legjutányosabb árak mellett elvállaltatnak és saját budapesti gyárukban elkészittetnek.

**Divat-áru czikkek:**
Legujabb divatu **szőr** és **selyem kelméket, beszövött, chalokat, gyapju, cachmir** és **berlini kendőket,** ugyszinte mindennemü **gyász-kelméket** és kendőket.

**Ezenkivül még:**
Nagyválasztéku gobelin ripsz és damasz **butorszöveteket, ágy** és **asztalteritőket,** finom **velour, szőnyegek** és **ágyelőket, pokrócz, paplan** és **matráczokat,** valódi pottendorfi **kötőpamut,** ugymint mindennemü **varró, selyem** és **czérnákat.**

(61)


### Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék részéről közhirré tétetik, hogy **Rosznay Károly** és neje **Lukács Mária** csődtömegéhez tartozó, a debreczeni 2922. számu tkvbe foglalt 26,000 frtra becsült czegléduteczai 2150. sz. ház s 5 hold 700 négyszeg öl ondódi földe, a csődválasztmány kérelme folytán, az 1878. évi **április hó 3-ik** napján **d. u. 3 órakor** mint első- és 1878. évi **május hó 3-ik** napján d. u. 3 órakor, mint második határidőben a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó **T ö r ö k Péter** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-ször. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitüzött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 2600 frtot készpénzben, — vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 3 hónap alatt, a második részt ugyanazon naptól számitandó 6 hónap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számitandó 9 hónap alatt, 6% kamatokkal együtt tömeggondnok S a j ó György ügyvédhez lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5. Az árverés jogerőre emelkedésekor, illetőleg folyó évi pünköstkor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és erhei ez időtől őt illetik.

6. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. § a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabb árverés alá bocsáttatni. és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitüzött javak iránt tulajdoni- vagy más igényt, — avagy elsőbbségi jogokat érvényesitheni vélnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számitandó 15 nap alatt, habár külön értesitést nem vettek is, ezen kir. törvényszékhez nyujtsák be: különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1878. évi jan. hó 18-ik napján tartott üléséből.

**Becske Lajos,** h. elnök. **Beöthy G.,** h.jegyző.

(38) 2—3

### II. árverési hirdetés.

A debreczeni kir. tszék részéről közhirré tétetik, miszerint a tiszántuli ref. egyházkerület özv. **Percze Istvánné és gyermekei** végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 2091. sz. tkvbe jegyzett s összesen 3400 frtra becsült hatvan-utczai 1426. sz. ház és 6 hold ondódi földje, az 1878. évi **február hó 25-ik napján d. u. 3 órakor** mint második határidőben a törvényszék árverési termében végrehajtó **Török Péter** által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.

1. Kikiáltási ár a fenti becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fent körülirt ingatlanok becsáron alul is el fognak adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis 340 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, — és pedig: az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó 1. 2. és 3. hónap alatt, 6% kamatokkal együtt ezen kir. tszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

A feltételek többi része a kiküldött kir. végrehajtónál eleve is megtudható.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1878. évi jan. hó 31. napján

**Becske Lajos,** h. elnök. **Beöthy,** h. jegyző.

(52) 2—3.


Laptulajdonos **Molnár György.**

Kiadja és nyomatja **Kutasi I.** Debreczenben. 1878.